

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס מ'שלים

הדוקטור הגדול

פך לומדים אנו ממ'של נפלא זה אמונה בצדיק.

יש לנו הנגה גדולה בדרכים רבים, כגון: איך ללמוד ולהתפלל, איך להתנהג, באיזה אופן להתמודד עם כעס או לחץ, אנו מבינים מתי צריך להשיב לחברים, ומה בדיוק לומר להם, יש בנו שכל לדעת 'בדיוק' איך עלינו לכבד את ההורים או לצאת למלמדים. אנו בטוחים כי מה שאנו עושים הוא 'בדיוק' מה שעלינו לעשות.

אך כשבאים אנו לצדיק-הרופא הגדול שימן לנו הרכה בעבודת ה', הוא לפתע אומר להתנהג בדרכים אחרות שאיננו מכירים ומבינים, וחושבים אנו: מדוע הוא אומר לנו לעשות כך ולהתנהג כך? קשה לנו למה הוא מזהיר אותנו ללמוד כל יום דוקא למודים אלו, ולבוא אליו דיקא בזמנים כאלו...

אלא האמת היא: שהצדיק נמשל לדוקטור הגדול ביותר בעולם. הוא מכיר אותנו יותר מאתנו בעצמנו. הוא יודע לפי שרש נשמתנו מהי הדרך הטובה לנו ביותר. ובאיזה אופן בדיוק עלינו לנהג, וממה עלינו להמנע, ומה אנו צריכין לעשות בכל מצב ומצב, בעליית ובירידות בכל שעה ובכל נסיון. עלינו רק לצאת לו וכה נרפא בהשם יתברך.

גלה בדרכי הצדיק הגדול תמיד, נצית לו, ונדע של ידי עצותיו נוכל להיות עובדי ה' באמת. (ע"פ ליקו"מ קס"ד)

שכב לו הרופא על מטת חליו וחולו ומיסר כואב וסובל. (כן, גם רופא יכול להיות חולה) דלת ביתו נפתחה והדוקטור הגדול של העיר נכנס לטפל בו, לבחן את חליו ולתת לו רפואות וסממנים לרפאותו.

פתח הרופא-החולה את פיו ואמר לדוקטור: "דוקטור יקר, אני מפיר ויודע היטב מה צריכים לעשות לחלי שלי שאוכל להתרפאות. אני הרי מטפל בחולים רבים... צריכים להוציא לי את השן הכואבת שם למטה..."

משיב לו הדוקטור: "הקשב הקשב, אתה הרי יודע שאני מטפל בכל חולי העיר ומחוצה לה. אני יודע אפן אחר לרפאות אותך. אתה זקוק בדחיפות לתרופות אחרות טובות יותר, אני רואה רק את הדבר שאתה רואה, אלא מכרח לך טפול עמק ואחר בכמה מקומות. נוכל לרפאותם עם כמה מיני רפואות שרק אני יודע להכין".

"נכון שאתה רופא טוב, אבל לי יש נסיון שנים רבות ואני יודע לבדק לעמק לכל חולה את הרפואות הדחופים ונחוצים לרפואתו. הקשב לי וקח את התרופות שאכין ואערבב לה. וגם אם אינה מבין בדיוק מדוע אני נוטן לה דוקא אותם. הקפד לצית לי ובקרוב תהיה בריא וחזק".

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - משבעה בעטלערס (6)

תשארו כאן, ואני אלך עם השלוחים להושיע להם.

והלכתי עמהם. ונכנסתי במדינה באיזה עיר. ובאתי, וראיתי שבאים אנשים ואומרים איזה דבר הלצה (שקורין ווערטיל). ואחר־כך מתקבצים עליהם עוד איזה בני אדם עד שנעשה איזה קבוץ, ואומרים איזה דברי הלצות (הינו ווערטליך) והם מחיכים ושוחקים. והייתי אֶזֶן ושמעתי שהם מדברים נבול פה. וזה אומר דברי נבול פה, וזה אומר בדקות יותר, וזה שוחק וזה יש לו הנאה וכיוצא.

אחר־כך הלכתי להלן לעיר אחרת. וראיתי ששני בני אדם מריבים זה עם זה מחמת איזה משא ומתן. והלכו אל הבית־דין לדון, ופסק להם הבית־דין: זה זכאי וזה חייב. ויצאו מן הבית־דין. אחר־כך חזרו ונתקוטטו זה עם זה. ואמרו שאינם רוצים זה הבית־דין, רק הם רוצים בית־דין אחר ובחרו להם בית־דין אחר, (כי מאחר שהם מרצים על אותו הבית־דין שבחרו להם יכולין לדון לפניהם) ודנו לפני אותו הבית־דין. אחר־כך חזרו ונתקוטטו אחד מאלו עם אחר, ובחרו להם בית־דין אחר.

ובני המדינה הנ"ל, הינו המדינה שהיה שם הגן הנ"ל, התחילו לפקח על תקון המדינה שנתקלקל אצלם הטעם וכו' כנ"ל.

ונתישבו: היות שיש מדינה של עשירות, (הינו אותו המדינה עצמה הנ"ל) ונראה להם שהגנני שלהם שנאבד (שעל ידו היה להם חיים טובים) הוא משרש אחד עם אותן בני המדינה של עשירות, שיש להם גם־כן חיים טובים. על כן היתה עצתם לשלח אל אותו המדינה של עשירות, ובודאי יושיעו אותם. וכן עשו.

ושלחו שלוחים אל אותו המדינה של עשירות. והלכו השלוחים, ופגעו בהם. (הינו שהשלוחים פגעו בבני אותו המדינה עצמה של עשירות. כי הם היו רוצים לילך אצלם כנ"ל)

ושאלו את השלוחים: להיכן אתם הולכים? השיבו: אנו הולכים אל אותו המדינה של עשירות, שיושיעו אותנו. ענו ואמרו: אנחנו בעצמנו הם בני אותה המדינה של עשירות, ואנו הולכים אצלכם.

אמרתי אני להם: (הינו החרש שמספר כל זה אמר להם) הלא אתם צריכים אלי, כי אתם לא תוכלו לילך לשם להושיע להם כנ"ל. על כן אתם

וְכֵן הָיוּ מְרִיבִים וּמִתְקוּטָטִים שָׁם, וּבִחְרוּ לָהֶם
כַּמָּה בְּתֵי דִינִים, עַד שֶׁכָּל הָעִיר הָיְתָה מְלֵאָה
מִבְּתֵי דִינִים. וְהִסְתַּכַּלְתִּי, שְׂזָה מַחֲמַת שְׂאִין שָׁם
אָמַת. וְעַתָּה זֶה מִטָּה דִין וְנוֹשֵׂא פָּנִים לָזֶה,
וְאַחֲרֵכֶן חִבְרוּ נוֹשֵׂא פָּנִים לוֹ, כִּי הֵם מְקַבְּלִים
שִׁחַד וְאִין בָּהֶם אָמַת.
אַחֲרֵכֶן רָאִיתִי שְׁהֵם מְלֵאִים נְאוּף מִמֶּשׁ, וַיֵּשׁ
שָׁם נְאוּף הַרְבֵּה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּהֵתֵר אֲצֻלָּם.
וְאִמְרַתִּי לָהֶם, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה נִתְקַלְקַל אֲצֻלָּם
הַטַּעַם וְהַרְיַח וְהַמְרָאָה.

כִּי זֶה הַמְּלֶךְ הָאֲכֹזֵר הַשְּׂאִיר אֲצֻלָּם שְׁלֹשׁ כְּתוּת
עֲבָדִים הַנִּ"ל, שֶׁיְהִיוּ הוֹלְכִים וּמְקַלְקָלִים אֶת
הַמְּדִינָה. שֶׁהִיוּ הוֹלְכִים וּמְדַבְּרִים בִּינֵיהֶם נְבוּל
פָּה, וְהַכְּנִיסוּ נְבוּל־פֶּה בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה,

וְעַל־יְדֵי נְבוּל פֶּה נִתְקַלְקַל הַטַּעַם. שֶׁכָּל
הַטַּעֲמִים הֵם טַעַם נְבֻלָּה.

וְכֵן הֵם הַכְּנִיסוּ שִׁחַד בַּמְּדִינָה. וְעַל יְדֵי זֶה
נִחְשְׁכוּ הָעֵינַיִם וְנִתְקַלְקַל הַמְרָאָה, כִּי "הַשִּׁחַד
יַעֲזוֹר עֵינַי חֲכָמִים".

וְכֵן הֵם הַכְּנִיסוּ נְאוּף בַּמְּדִינָה, וְעַל יְדֵי זֶה
נִתְקַלְקַל הָרִיחַ. (וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחֵר בְּדַבְּרֵינוּ שְׁעַל־יְדֵי
נְאוּף נִפְגָּם הָרִיחַ)

עַל כֵּן, תִּרְאוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּדִינָה מִשְׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת
אֵלוֹ, וְלַחֲפֹשׂ אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל וְלַגְרֹשֶׁם. וְאִז
כִּשְׁתַּתְּקֵנוּ שְׁלֹשָׁה עֲבֵרוֹת אֵלוֹ, לֹא דֵי שְׁתַּתְּקֵנוּ

הַטַּעַם וְהַמְרָאָה וְהָרִיחַ, כִּי אִם גַּם הַגְּנָנִי שֶׁנֶּאֱבָד
יֻכַּל גַּם־כֵּן לְהַמְצִיא.

וְעֲשׂוּ כֵּן. וְהִתְחִילוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּדִינָה מִשְׁלֹשׁ
עֲבֵרוֹת אֵלוֹ.

וְחֲפֹשׂוּ אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, וְהִיוּ תוֹפְסִים אֶת
אֵיזָה אָדָם וְשׂוֹאֲלִין אוֹתוֹ: מֵהֵיכֵן בָּאתָ לְכָאן?
עַד שֶׁנִּתְבָּרְרוּ אֲצֻלָּם הָאֲנָשִׁים שֶׁל הַמְּלֶךְ הָאֲכֹזֵר
הַנִּ"ל, וְגִרְשׁוּ אוֹתָם. וְתַקְּנוּ אֶת הַמְּדִינָה
מִעֲבֵרוֹת הַנִּ"ל. בְּתוֹךְ כֶּן נַעֲשֶׂה רַעֲשׁ: אֲפֹשֶׁר
אַף־עַל־פִּי־כֵן זֶה הַמְּשַׁגֵּעַ שֶׁהוֹלֵךְ וְאוֹמֵר שֶׁהוּא
הַגְּנָנִי, וְכָל אֶחָד מִחֲזִיק אוֹתוֹ לְמִשְׁגָּע, וְזוֹרְקִין
אַחֲרָיו אֲבָנִים וּמְגַרְשִׁין אוֹתוֹ, אֲפֹשֶׁר אַף־עַל־פִּי
כֵּן אוֹלֵי הוּא הוּא הַגְּנָנִי בְּאָמַת?! וְהִלְכוּ וְהִבִּיאוּ
אוֹתוֹ לְפָנֵיהֶם. (הֵינּוּ לְפָנַי אֵלוֹ שֶׁיִּשְׁבוּ וְתַקְּנוּ אֶת
הַמְּדִינָה. וְגַם הוּא הֵינּוּ הַחֲרֹשׁ שֶׁמְסַפֵּר כָּל זֶה הֵיךְ שָׁם)
וְאִמְרַתִּי: בְּוַדָּאי זֶה הוּא הַגְּנָנִי בְּאָמַת! (נִמְצָא
שֶׁנִּתְתַּקֵּן עַל יְדוֹ הַמְּדִינָה הַזֹּאת).

נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ לִי הַסִּפְמָה מֵאוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל
עֲשִׂירוֹת, שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים. כִּי אֲנִי תַקְּנֵתִי
אֶת הַמְּדִינָה הַנִּ"ל כִּנִּ"ל.

וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה אֶת הַחַיִּים טוֹבִים
שְׁלִי! וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה וְחֻדוּהָ רַבָּה מְאֹד:
(וְכֵן כָּל הַבְּעֻטְלִירֵשׁ הַנִּ"ל כָּלֵם חֲזָרוּ וּבָאוּ עַל הַחֲתָנָה,
וְנָתְנוּ בְּמִתְנָה לְדַרְשָׁה. מֵה שֶׁבִּתְחִלָּה בָּרְכוּ אוֹתָם שֶׁיְהִיוּ
כְּמוֹתָם, וְעַכְשָׁיו נָתְנוּ זֹאת בְּמִתְנָה לְדַרְשָׁה):

הֲרֵאשׁוֹן נָתַן לָהֶם בְּמִתְנָה חַיִּים אֲרָכִים, וְהַשְּׁנִי
נָתַן לָהֶם בְּמִתְנָה חַיִּים טוֹבִים.

שאלות לחידודא

בחן 38 אר:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (6)

- כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
- כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
- כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- ז. איך קלקל המלך האכזר את הריח של המדינה הנ"ל?
 - כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 - כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 - כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- ח. מה יהיה אם יתקנו את המדינה מג' עבירות הנ"ל?
 - יתתקן להם הטעם והמראה והריח
 - ימצאו את הגנני שנאבד
 - שתי התשובות נכונות
- ט. איזה מתנה נתן להם הבעטלער החרש?
 - חיים ארוכים
 - חיים טובים
 - שתי התשובות נכונות
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. לאן שלחו שליחים המדינה של הגן?
 - לבעטלער החרש שיושיע אותם
 - למדינה שיש בו עשירות שיושיע אותם
 - לגנני שנאבד
- ב. מי הלך עם השלוחים של המדינה של הגן?
 - הבעטלער החרש להושיע אותם
 - העשירים של המדינה להושיע אותם
 - הגנני שנאבד להושיע אותם
- ג. מה שמע הבעטלער החרש שהם מדברים במדינה?
 - דברי חיזוק והתעוררות
 - לשון הרע
 - ניבול פה
- ד. מה ראה הבעטלער החרש על בתי דינים שם?
 - שהם יראים ושלמים
 - שהם תמימים ויש בהם אמת
 - שהם מקבלים שוחד ואין בהם אמת
- ה. איך קלקל המלך האכזר את הטעם של המדינה הנ"ל?
 - כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 - כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 - כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- ו. איך קלקל המלך האכזר את המראה של המדינה הנ"ל?

בעומק המעשה

באיזה עוד מעשה מספר רבינו על מדינה שהיא מלאה בשקרים?

ואיך קרא רבינו שם לבתי דין?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער החרש? ביום רביעי כ"ט אדר תק"ע (יא' אוהרנט'איות נ"ב)

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות מ"גן"? במעשה י"א מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות ממדינה של עשירות? במעשה י"ב של הבעל תפילה

ועם מי הלכו העשירים כאן במעשה זו? עם הבעטלער החרש.

ועם מי הלכו העשירים במעשה אחרת? עם כל העשרה אנשי המלך

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com